

Technikai elemzés

Technikai elemzéseink abból indulnak ki, hogy a befektetők azonos történésekre általában hasonló válaszokat adnak, amely válaszok tükröződnek az árfolyamokban. Az árfolyamok által kirajzolt grafikonok elemzésével – a múltbeli reakciók ismétlődése alapján – következtetni lehet az elvárt befektetői viselkedésre. A technikai elemzés tehát kizárólag az árfolyamváltozások törvényszerűségeit próbálja megvizsgálni és nem foglalkozik az árváltozások okaival. Ezeknek a változásoknak az előrejelzésére ún. alakzatokat, gyertyaformációkat, indikátorokat stb. használ. Mivel a múltban megfigyelt minták ismétlődésének elég nagy a valószínűsége, ezért az elmélet alkalmas döntések meghozatalára a kereskedésben.

Rövid leírások az elemzésben szereplő fogalmakról:

ADX indikátor: Megmutatja, hogy a megindult mozgás trendszerű-e. Tehát a mozgás irányára nem utal, csak a megindult mozgás erejére.

Csökkenő trend: Az elemzést készítő személy véleménye szerint folyamatosan csökkenő árfolyammélypontok jelölik ki.

Duplacsúcs: Trendfordító alakzat, két csúcsból áll és trendek, egyirányú mozgások végén alakul ki rendszerint.

Ellenállás: Az elemzést készítő személy véleménye szerint olyan árfolyamszint vagy zóna, amely felülről nyomja lefele az árfolyamot.

Emelkedő trend: Az elemzést készítő személy véleménye szerint folyamatosan növekvő árfolyammélypontok jelölik ki.

Gyertya: Japán gyertyadiagramok rövidített jelölése. Adott időintervallumú gyertya (pl. napi) 4 értékből kerül megrajzolásra (napi

nyitóárfolyam, maximum, -minimum, -záró) úgy, hogy a nyitó és a záróárfolyam tükrözi, hogy az ábrázoláshoz használt időintervallumon belül emelkedett, vagy esett az árfolyam.

Historikus szint: Időben jóval korábban kijelölt mélypont vagy csúcspont által meghatározott érték.

Kitörés: Az árfolyam, egy fontos szintet elhagy, amely előtte többször megállította.

Konzolidáció: Trendben az árfolyam rendszerint megpihen, oldalaz.

Korrekción: Egyirányú mozgás megfordul és ellentétes irányba halad tovább.

Long: Az instrumentum árának emelkedése vetíthető elő.

RSI indikátor: Oszcillátor típusú momentum indikátor. Alapvetően a túlvetség vagy túladottság mérésére érdemes használni.

Sávkereskedés: A kereskedési intervallum egy jól behatárolható támasz és ellenállás vonal közé szorul.

Short: Az instrumentum árának csökkenése vetíthető elő.

Stop szint: Pozíció felvétele után veszteségmaximalizálás céljából megállapított árfolyamérték, amelynél pozíciózárásra kerül sor, akár veszteséggel is.

Támasz: Az elemzést készítő személy véleménye szerint olyan árfolyamszint vagy zóna, amely alulról tartja az árfolyamot.

Túladott: A túlzott csökkenő mozgás esetén alakul ki, amely esetében a momentum indikátor szélsőséges értéke jelzi ezt az állapotot, és amelyet rendszerint emelkedés követ.

Túlvett: A túlzott emelkedő mozgások esetén alakul ki, amely esetében a momentum indikátor szélsőséges értéke jelzi ezt az állapotot, és amelyet rendszerint csökkenés követ.

Visszatesztelés: Az árfolyam fontos szintek áttörése esetén rendszerint visszatér a kitörési szintre.

Fundamentális elemzés

A fundamentális elemzés segít eldönteni, hogy egy vállalat, illetve annak részvénye a makrogazdasági és iparági kilátások fényében a reális belső értékéhez, illetve a versenytársakhoz képest alul vagy felülárzott. A vállalat reális értékét a jövőbeli készpénztermelés jelenben meghatározott összege adja, melynek meghatározásához fundamentális értékelési modellek állnak rendelkezésre. A versenytársakhoz képest mutatózó alul/felülárzottságot a széles körben használt mutatószámok segítségével állapítjuk meg, míg a vállalatok pénzügyi mutatói alapján a faktormodellek segítenek sorrendet kialakítani.

Rövid leírások az elemzésben szereplő fogalmakról:

DDM modell: A vállalat jövőbeli osztalékfizetéseinek jelenbe való visszadiszkontált értéke. A DDM modell a vállalat részvényének belső fair értékét hivatott meghatározni.

Faktormodell: Az OTP Multi-Asset Elemzési csapat faktormodellje több fundamentális változó (volatilitás, méret, értékeltség, momentum, profitabilitás, minőség) szerint rangsorolja nagyobb, meghatározó indexekbe (pl. az S&P 500-ba) tartozó részvényeket. Az egy kialakított változóhalmaz együttesen segít egy tömör, de átfogó képet adni az adott részvényről. A pontozásban a 0 a legjobb, 100 pedig a legrosszabb.

Osztalékhozam: Az elmúlt 12 hónapban kifizetett egy részvényre jutó osztalék osztva a piaci árral.

Piaci kapitalizáció: aktuális árfolyam szorozva a kinnlevő részvények számával.

P/E (price to earnings): aktuális piaci ár osztva az elmúlt egy év eredményével.

P/B (price to book): aktuális piaci ár osztva a saját tőke egy részvényre jutó átlagos könyvszerinti értékével.

P/S (price to sales): aktuális piaci ár osztva az elmúlt egy év árbevételével.

EV/EBITDA (enterprise value to EBITDA): Az EV magyar jelentése vállalatérték, ami a piaci kapitalizáció + összes hitel – készpénz és kisebbségi részesedések. EBITDA: adózás, kamat és amortizáció előtti eredmény. A kettő hányadosa egy értékeltségi mutató, de fontos előnye, hogy figyelembe veszi a cégek tőkeellátottságbeli különbségeit is.

ROE (return on equity): saját tőke arányos megtérülés, azaz nettó profit osztva a saját tőkével.

ROIC/WACC (return on invested capital / weighted average cost of capital): A ROIC egy profitabilitási mutató, amely az üzemi eredmény adózás utáni értéke osztva az összes adósság + saját tőke + egyéb módosító tételek. A WACC átlagos súlyozott tőkeköltséget jelent. A kettő hányadosa azt mutatja meg, hogy az adott cég milyen mértékben képes túlteljesíteni a befektetők általi minimális elvárást. Minimum 1 feletti érték kívánatos hosszú távon. (Ciklikus cégek esetében több év átlagában.)

Versenyársak: azon cégek összessége, amely az elemzett cég számára versenyt jelenthetnek. Ebbe beletartoznak az azonos piacon tevékenykedő vállalatok is, de azok is, amelyek olyan közeli helyettesítő-termékeket gyártanak, amelyek így a fogyasztó szemében egymás versenytársává emeli a cégeket.

EPS (earnings per share): egy részvényre jutó eredmény.